

שיחת השבוע

יש חדש

ימי סגולה ואור

שבת זו, ט' בכסלו, היא יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר האמצעי מליובאוויטש, רבי דובער, בנו של בעל התניא, שנשחטק בשנת תקפ"ח, ונטמן בעיר ניז'ין שבאוקראינה. ביום ראשון, י' בכסלו, יצוין יום גאולתו, שבו שוחרר ממאסר שנה קודם לכן (בתקפ"ז). הציבור מוזמן להתוודעויות בבתי חב"ד.

'עסקים מאירים'

בעלי עסקים ומשרדים מוזמנים להצטרף ליוזמת 'עסקים מאירים', בהזמנת חנוכיית ענק בגובה מטר (במחיר מיוחד), עם ציוד הדלקה גלוייה וערכת אווירה לקישוט ברוח החג. החנוכייה תעניק נוכחות ובולטות לעסק, ותזכה אתכם בשותפות בפרסום החג וערכיו. תוכלו גם לבקש רב להנחית טקס ההדלקה אצלכם.

להזמנת החנוכייה חפשו 'חנוכייה לעסק' או באתר 'חב"ד ישראל' (חגים/חנוכה).

משחק חנוכה עלילתי

'מכבים במצודה' הוא חדר בריחה בקופסה, שיכניס את כל המשפחה לעלילה היסטורית סוחפת באווירת החנוכה. שבו עם הילדים ליד החנוכייה, וצאו להרפתקה שתעניק לכם שעות של כיף וגם המון ידע על החג.

חפשו 'מכבים במצודה', או באתר 'חב"ד ישראל' (חגים/חנוכה).

שצד אחד סבר שעליו לסכל כל פשרה.

אותה תופעה הייתה במאבק על שחרור החטופים. אם הממשלה הובילה עסקה חלקית - התריסו כנגדה שצריך עסקה כוללת; וכשהיא הלכה לעסקה כוללת - ארגוני המחאה הפכו כהרף עין את המסר וצעקו 'עסקה חלקית'. כי זו נהפכה להנחת יסוד - חייבים להתנגד לכל דבר.

גם בסוגיית חוק הגיוס אנחנו רואים אותו דפוס. מי שהגישו הצעת חוק בממשלה הקודמת, עומדים עכשיו וצוחים בגרון נחר שאותו חוק בדיוק הוא 'אסון'. הם אינם מוכנים להסכים לשום הסדר שיאפשר לתלמידי הישיבות ללמוד תורה ובה בעת יגייס אלפי חרדים שאינם לומדים, למסגרות מותאמות לאורח חייהם.

הם כביכול רוצים שוויון בנטל והקלה על אנשי המילואים, אבל משיגים תוצאה הפוכה. וכי משהו מעלה על דעתו שאי-הסדרת מעמדם של לומדי תורה יעודד גיוס? האם המצב שבו כל תלמיד ישיבה הלומד תורה במדינת היהודים נהפך לעבריין וצפוי למעצר, ייצור נהירה של צעירים חרדים אל הבקו"ם? אין בר-דעת אחד הסבור כך. אז למה להתנגד? כי ככה.

שחיקת היחד. במקום בירור ענייני, אנו מקבלים התנגדות אוטומטית

לבן מול יעקב

אין זו תופעה פוליטית בלבד. השיח נהפך לאגרסיבי יותר, החשדנות גוברת, והסולידריות - אותה תחושת 'יחד', שהיא מקור כוחו ועמידתו של עם ישראל - נשחקת והולכת. במקום לראות את כולנו שותפי גורל, אנו רואים מולנו יריב שצריך לכופף את ידו.

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על לבן הארמי, שזו בדיוק הייתה דרכו - לשבור את ההסכמות ולשנות שוב ושוב את הכללים, כדברי יעקב אליו: "ותחלף את משפחתי עשרת מנאים". אולי נהיה בני יעקב ולא ממשיכי דרכו של לבן?

לא יעלה ולא יבוא

שוב ושוב אנחנו רואים שהעמדות נקבעות לא לפי מה שנכון, צודק או מועיל לציבור, אלא לפי מי שאומר את הדברים

הבדיחה היהודית מספרת על שני גבאים בבית כנסת שהיו מסוכסכים ביניהם. בליל ראש חודש הכריז האחד 'יעלה ויבוא'. מייד קפץ השני וצעק: 'לא יעלה ולא יבוא'.

את התממשות הבדיחה הזאת אנחנו רואים באחת התופעות הכואבות של חיינו הציבוריים - אובדן היכולת להסכים על שום דבר. נוצר מצב שבו כל הצעה, יוזמה או רפורמה מקבלות תיוג פוליטי מייד, ומאותו רגע גורלה נחרץ: אם היא באה מצד זה - הצד האחר חייב להתנגד.

לא בשל תוכנה, אלא מפני ההנחה שהשתרשה שאסור בשום אופן להעניק הישג ליוזם ההצעה.

הפוליטיקה, שבמקורה נועדה לאפשר ניהול מוסכם של ענייני הציבור, נהפכה לכלי שמייצר את ההפך הגמור - חוסר הסכמה מובנה. שוב ושוב אנחנו רואים שהעמדות נקבעות לא

לפי מה שנכון, צודק או מועיל לציבור, אלא לפי מי שאומר את הדברים. וכך, במקום בירור ענייני, אנו מקבלים התנגדות אוטומטית. במקום שיח שמחפש פתרונות, אנו מתבוססים במאבק שמחפש לכופף ידיים.

העיקר להתנגד

כל צידי הקשת הפוליטית התבטאו במרוצת השנים על ההכרח לעשות רפורמה במערכת המשפט ולהסדיר את היחסים בין הרשויות. הכול מבינים שהמצב הנוכחי בלתי-נסבל ויוצר דיקטטורה שיפוטית. אבל גם אחרי מאות שעות דיונים לא היה אפשר להגיע להסכמות, מפני

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:00	16:15	16:04	16:18	16:21	16:12
17:14	17:16	17:13	17:17	17:19	17:14

שבת ישראל
קדם והזמנים

להרשימי טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

אימהות מברזל – סוד החינוך

על הפסוק שנאמר על ארץ ישראל (דברים ח, ט) "אֶרֶץ אֲשֶׁר אֶבְנֶיהָ בְּרֹזֶל" מובא בכתבי האריז"ל ש'ברזל' ראשי תיבות – בלהה, רחל, זלפה, לאה. והלוא ארבע האימהות הן שרה, רבקה, רחל ולאח; ומדוע נמנו כאן בלהה וזלפה במקום שרה ורבקה?

פסוק זה נאמר לקראת כניסתם של בני ישראל לארץ, ויש לזה קשר לעבודה הרוחנית של בני ישראל בארץ ישראל דווקא. בהיותם במדבר הייתה העבודה הרוחנית של קידוש הגשמיים 'כללית' בלבד, ולכן גם החלוקה ביניהם הייתה

מן המעיין

תפילה לקראת האתגרים

"ויפגע במקום" (בראשית כח, יא). רש"י מפרש: "ורבותינו פירשו לשון תפילה". ללמדך שהואיל והניסיונות המזומנים לאדם כשהוא נפגש פנים אל פנים עם ענייני העולם קשים מהניסיונות העומדים לפניו בהיותו בארבע אמות של תורה, לכן טרם יציאתו מעולמה של תורה וכניסתו לענייני העולם, עליו לעורר רחמים על עצמו ולהתפלל לה' שיצורו ויסייעו שיוכל להתחזק מעמד במערכה הכבדה ובניסיונות העומדים לפניו.

(הרבי מליובאוויטש)

אל ייאוש

יעקב תיקן תפילת ערבית (ברכות כו). יש בזה רמז, שאפילו אם האדם מצוי בתכלית השפלות והחושך, בבירא עמיקתא, אחרי היותו ברום המעלות – אל יתייאש, אלא יחגור שארית כוחו ויתאמץ בתפילה.

(שם משמואל)

ריב האבנים

"ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו" (בראשית כח, יא). התחילו מריבות זו עם זו – זאת אומרת עליי ניח צדיק את ראשו, וזאת אומרת עליי ניח צדיק. מייד עשאן הקב"ה אבן אחת, וזה שנאמר (שם יח): "ויקח את האבן אשר שם מראשותיו".

(רש"י)

כשיש אחדות אין קנאה

סוף-סוף מה הועיל הקב"ה בתקנתו? הלוא ראשו

לארבעה דגלים – מחנות – בלבד; אבל בארץ ישראל החלה 'עבודת הבירורים' הפרטנית, ושם החלוקה היא לשנים-עשר שבטים, הקשורים עם ארבע נשות יעקב.

החוסן של האימהות

שרה ורבקה היו ההכנה הכללית לחינוך ילדי ישראל, אבל אחר-כך באו בלהה, רחל, זלפה ולאח והעניקו לבניהן חוסן ועוצמה, המרומזים בראשי התיבות של שמן – 'ברזל'. ברזל מסמל דבר חזק ויציב, שאינו נוטה להצידה.

כל יהודי צריך למלא את תפקידו מתוך עמידה איתנה כברזל, שלא להתרשם מהרוחות המנשבות בעולם. זה נעשה על-ידי החינוך שהאימהות היהודיות מעניקות לילדיהן כבר בגיל רך. החינוך הזה העניק לשנים-עשר השבטים חוסן ונחישות, וכך נעשו "שבטי יי"ה".

פעולה קטנה ומכריעה

'עבודה פרטנית' משמעותה שאין מסתפקים באווירה הכללית, אלא יורדים לפרטים, וכל פרט חשוב, כמו שנאמר "מִי בָּז לְיוֹם קִטְנוֹת" (זכריה ד, י). אדם עשוי לחשוב שהצלת עם ישראל תלויה דווקא בהפיכת עולמות ובפעולות שיקבלו

יציאת יעקב לחרן

של יעקב היה מונח רק על מקצת האבן, ושוב יש מקום לריב בין חלקי האבן. אלא שכשיש אחדות – אין קנאה ואין קטטה.

(רבי אברהם מרדכי מגור)

יסוד אחד

רבי נחמיה אמר: נטל ג' אבנים (בראשית רבה סח). אפשר לומר שנטל ג' אבני יסוד אשר העולם עומד עליהן – תורה, עבודה וגמילות חסדים. התחילו הללו מריבות זו עם זו. היינו, כל אחת אמרה אני העיקר, עליי ניח צדיק את ראשו. אבל הקב"ה אומר: כולן צריכות להיות צמודות זו לזו, ועשאן כולן אחת – יסוד אחד ביהדות.

(עיתורי תורה)

כאן שכב

"וישכב במקום ההוא" (בראשית כח, יא). "רבי יהודה אמר: כאן שכב, אבל כל י"ד שנה שהיה טמון בבית עבר – לא שכב. רבי נחמיה אמר: כאן שכב, אבל כל כ' שנה שעמד בביתו של לבן – לא שכב".

(מדרש רבה)

בידך אפקיד רוחי

מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי. יעקב לא ישן בארבע-עשרה השנים שלמד תורה בבית עבר, וגם לא בעשרים השנים שעשה בבית לבן. וסימנך: כתיב (תהילים לא) "בידך אפקיד רוחי". יעקב ישן בתוך ה'ידך', כלומר, בין ארבע-עשרה השנים שעשה בבית עבר לבין עשרים השנים שעשה בבית לבן.

(רבי לוי יצחק שניאורסון)

כותרות בעיתונים. אבל נאמר (מלכים א יט, יא): "לא ברוח ה'... לא פרעש ה'". דווקא בדברים הקטנים, נאמר בזוהר (חלק ג, רכ"ד), "שם בא המלך".

יש לפעול בכל עניין של קדושה, גם אם זה דקדוק קל של דברי סופרים, בלי להתחשב בשאלה כיצד העשייה נתפסת בעיני הזולת. על כל אחד לזכור שהואיל וביכולתו לפעול בכך, אם הדבר קל או חמור, פעולה זו יכולה להכריע את כף המאזניים ותביא אותו ואת כל העולם לכף זכות, כדברי הרמב"ם (הלכות תשובה ג, ד).

לא חיפשה מהפך

דוגמה לחינוך כזה נתנה חנה לבנה, שמואל, כשביקשה בתפילתה (שמואל א, יא): "וְנִתְּתָה לְאִמָּתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים". נאמר בגמרא (ברכות לא, ב) שחנה ביקשה שבנה יהיה "מובלע בין אנשים", כלומר, לא יהיה 'ראש כל בני הגולה'. שלא יבלוט, שלא יהיה הגאון הגדול ביותר, אלא לדעת שהוא שייך לקב"ה ולא למישהו אחר.

אבל על-ידי הליכה בדרך זו נעשה שמואל בדורו "כמשה ואהרן בדורם" (ראש השנה כה, ב), ויתרה מזו – "שמואל שקול כנגד משה ואהרן" (ברכות שם).

(תורת מנחם, כרך כז, עמ' 338)

אמרת השבוע

מקור העצבות

כאשר אדמו"ר ה'אמצעי' (רבי דובער שניאורין) מליובאוויטש, בנו של רבנו הזקן בעל התניא, היה ילד, פעם אחת חזר בערב מה'חדר' ומצא כמה מנכבדי החסידים יושבים יחדיו, והצטרף אליהם.

בין היושבים היו גם שני חסידים גדולים בדעת וגם עשירים, והבעת פניהם הייתה רצינית וקודרת משהו.

שאל אותם אחד החסידים: "מדוע אתם עצובים כל-כך?"

השיבו השניים: "המצב הכלכלי נעשה קשה ועסקי הפרנסה נפגעים".

הילד דובער שמע את הדברים והגיב: "הלוא זה פסוק מפורש, שמופנה כלפי השוטים: 'עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם' (תהילים קטו, ד) – עיצבון רוחם בא בשל ענייני כסף וזהב, שהם סבורים כי האדם משיגם במעשיו ובכוחו..."

לב של חב"ד

לינוי אישי והדרכה למבקרים
באהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני ירוק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

ש"ק ה'ל סנהדרין פרק טז
א' פרק יז
ב' פרק יח
ג' פרק יט
ד' פרק כ
ה' פרק כא
ו' פרק כב

פרק אחד ליום

ש"ק ה'ל זכיה ומתנה פרק ד'
א' פרק זט
ב' פרק י"ב
ג' ה'ל שנים פרק א'
ד' פרק ד'
ה' פרק זט
ו' פרק י"ב

ג' פרקים ליום

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

ט' - ט"ו כסלו להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: 'האזינו'.

גאולפדיה
מנחם ברוד

עבודת ה' בכל דבר

דעה. יש דברים שברור כי הם חלק מעבודת ה' – תפילה, לימוד תורה, קיום מצוות. מנגד יש דברים שאסור לעשות – כל איסורי התורה וגזירות חז"ל. אך בין שני התחומים הללו משתרע שטח פנוי לכאורה, שבו נכללים הצרכים הגשמיים – אכילה, שתייה, שינה, עבודה, מסחר, טיול וכו'. מה דינו של חלק זה?

החסידות מלמדת על בסיס הוראת המשנה (אבות ב, משנה יב): "כל מעשיך יהיו לשם שמיים", ועל יסוד הפסוק (משלי ג, ו) "בְּכָל דְרֶכֶךְ דָּעָהוּ", שאין שום דבר פנוי מעבודת ה'. גם דברים שהם 'מעשיך' ו'דרכיך' – צרכים ועיסוקים שלך – צריכים להיות מופנים לעבודת ה', אם בבחינת 'לשם שמיים' אם בדרגה העליונה יותר – 'דעה'.

גישה זו נובעת מתפיסה מעמיקה של

'אחדות השם'. האמת האלוקית חובקת את המציאות כולה. "הכול הוא אלוקות, ואלוקות היא הכול", כפתגם הידוע. נמצא אפוא שאין שום מקום למציאות אחרת מלבד זו האלוקית. המחשבה שיש תחום ששייך לקב"ה מול תחום של חיים אישיים, סותרת את 'אחדות השם'.

שאלו את החסיד המפורסם רבי בנימין קלצקער, איך אפשר שאדם השקוע בעסקים או בעניינים גשמיים אחרים יוכל בה בעת להיות בבחינת 'דעהו'? השיב החסיד: הלוא אנו רואים שבשעת התפילה, ואפילו בתפילת העמידה, נופלות מחשבות בענייני עסקים; מה הפלא אפוא שבשעת העסקים נופלות מחשבות על 'אין עוד מלבדו'!...

מפיצים באהבה

דניאל בן דוד

בן 34

תושב בית שמש, עובד ב'איחוד הצלה', ובשבתות מפעיל בית כנסת לציבור מגוון. כשלוש שנים מזמין על חשבונם את 'שיחת השבוע'.

התחלתי להפעיל בית כנסת בשבתות בבית המתנדב של 'איחוד הצלה' ברמת בית שמש ג. בא אלינו קהל מגוון, שמקצתו לא היה מוצא את מקומו בבתי כנסת אחרים. ראיתי עד כמה האנשים אוהבים את עלון 'שיחת השבוע' והתחלתי להזמין אותו ישירות מהמרכז, כשאני מממן את כל העלות.

בתוך כך נפתחו בשכונה עוד בתי כנסת, ויש מישוה שבא אליי ואני נותן לו עלונים בעבור בית הכנסת שלו ועוד כמה בתי כנסת באזור.

בשנתיים האחרונות אני כל הזמן במילואים – בעזה, בלבנון, בסוריה ובגבול מצרים – וחוזר הביתה לשבתות, לראות את המשפחה ולהפעיל את בית הכנסת.

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

ברקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה'. בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים > 'עלוני שיחת השבוע להפצה'.

סובלים מאקדמה / פסורידים / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות אתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום שלך **שוב צעיר** (נכשני במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באחר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

"כשהיינו צריכים בדחיפות תרופה שהייתה מחוץ לסל הבריאות, בעלות יקרה מאוד, למזלנו היה לנו את ביטוח הבריאות המשפחתי של גפן בסד, שמימן ודאג להשגת התרופה ברגישות ובנחישות. משפחת לוי, אופקים."

15 שנות בריאות והצלחה

לקולקטיב בריאות אנ"ש

"בזכות הליווי והייעוץ הרפואי שקיבלנו בביטוח הבריאות המשפחתי של גפן בסד, ממיטב הרופאים והמומחים, הרגשנו רגועים יותר לדעת שאנחנו ביד"ים טובות, גם בתקופה רפואית מאתגרת."

משפחת יעקובסון, ירושלים.

לכן לאנו היה סיכוי רבא' לחייב אותנו לטוב ולרמת איתן כחול. לטובנו, היה לנו את ביטוח הבריאות המשפחתי של גפן בסד, וזה העל הצא איתן קיבלנו שירות נקצוץ וקנו מעטפת חמה וטובה לדאגה לנו הלא: משפחת כץ, יצחק.

"חפישנו נואשות תור דחוף לרופא מומחה, בקופה לא היו תורים, הנס שהיה לנו את ביטוח הבריאות המשפחתי של גפן בסד, שדאגו לנו תור מהיר וטוב."

משפחת דגן, מודיעין

גפן בסד מציינת 15 שנות פעילות והובלה של ענף ביטוחי הבריאות המשפחתיים מתוך אחריות ומקצועיות ובדאגה עמוקה לאיכות הבריאות שלכם.

077-444-7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופיננסים למטר החרדי

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

החסיד העקשן לא ויתר

התרגשות שררה באותו יום בעיירה לִיפְּלִי שבבלרוס – אורח בא מהעיירה ליובאוויטש ויחזור מאמרי חסידות חדשים שנאמרו זה עתה מפי הרבי.

אלה היו הימים שאחרי הסתלקותו של רבי שניאור זלמן מלאדי, מייסד חסידות חב"ד. את מקומו מילא בנו, רבי דובער, המכונה 'אדמו"ר האמצעי' (נולד ונסתלק בט' בכסלו). הוא העתיק את מרכז החסידות לעיירה ליובאוויטש, והנהיג סדרים חדשים בלימוד תורת החסידות, בדגש על העמקה ויגיעה.

הרבי הורה לחסידים שבאו אליו כי בשובם לבתיהם יחזרו בערים ובעיירות שבהן יעברו את מאמרי החסידות ששמעו.

בעיר ליפלי התגורר החסיד ר' יקותיאל, שפרנסתו הייתה ממכירת מלח. חסיד אמיתי היה, עובד ה' בכל ליבו ונפשו. תפילתו הייתה מלאת חיות, והייתה נמשכת שעות רבות. עם זה היה בעל כישרונות מוגבלים למדי. ידיעותיו בתורה בכלל ובתורת החסידות בפרט מועטות היו.

כחמש-עשרה שנה היה חסיד מסור ונאמן של רבנו הזקן. היה מבקר אצלו מדי שנה בשנה, הקשיב לדברי החסידות שהשמיע, וקלט כפי יכולתו.

אחרי הסתלקות רבנו הזקן לא מיהר לנסוע לליובאוויטש, אל בנו. קשור היה בכל נימי נפשו לרבו ולא בנקל היה מסוגל להתקשר למישהו אחר.

האברך הצעיר שבא היישר מליובאוויטש שהה בעיירה כשבוע ימים, ובכל יום חזר מאמר חסידות אחר. האברך ניחן בהבנה מעמיקה ובכישרון דיבור מעולה. המאמרים עסקו בסוגיות עמוקות ובמושגים מופשטים, והקהל השתומם לנוכח הבהירות שבה נתבארו והוסברו. באותם ימים היו הכול מפלפלים בדברי החסידות, חוזרים

ומתדיינים, שואלים ועונים.

גם ר' יקותיאל הקשיב. הבין שאלה עניינים עמוקים מאוד, סוגיות מופלאות – אך הוא לא הצליח להבנים.

הדבר חרה לו מאוד. הוא כבר חסיד ותיק, ששמע מאמרי חסידות מפי רבנו הזקן; ופתאום מופיע אברך צעיר, אפרוח ממש, חוזר על מאמרי חסידות בשטף, כולו 'חי' את הדברים – והוא, יקותיאל, אינו קולט.

מיום ליום גדל שיברון ליבו. אחרי כל מאמר ששמע ולא הבין הסתגר בחדרו, בוכה מעומק ליבו. "בול עץ!", הטיח בעצמו, "בור ועם-הארץ, חסר דעת ובינה שכמותך!".

למדן לא היה, אבל עקשן גדול היה גם היה. הוא לא ויתר. האברך כבר עמד להמשיך בדרכו,

צינון של אדמו"ר האמצעי בניצן. "סדרים חדשים בלימוד החסידות"

**מיום ליום גדל שיברון
ליבו. אחרי כל מאמר
ששמע ולא הבין הסתגר
בחדרו, בוכה מעומק ליבו.
"בול עץ!", הטיח בעצמו,
"בור ועם-הארץ, חסר דעת
ובינה שכמותך!"**

אך ר' יקותיאל ביקש ממנו: "הישאר כאן עוד כמה ימים ולמד איתי את המאמרים. אפצה אותך על העיכוב".

האברך ניאות והשתכן בביתו. את ניהול החנות הטיל ר' יקותיאל על בני ביתו, והוא פינה את כל ימיו ולילותיו ללימוד עם האברך. שלושה שבועות ישב עימו האברך, מסביר את המאמרים כמיטב כישרונו. אך ללא הועיל; הדברים היו למעלה מהשגתו של ר' יקותיאל.

בלב נשבר נאלץ לשחרר את האברך, והוא

נשאר שבור ומדוכא. דמעות רבות שפך, קרא מזמורי תהילים וצם ימים שלמים בתחינה לה' שיפתח את מוחו.

לבסוף החליט: צריך לנסוע לרבי, לליובאוויטש. שם נגלה לעיניו עולם חדש: עשרות חסידים יושבים בצוותא ושוקדים על לימוד חסידות. לימוד בהעמקה גדולה כל-כך היה בעבורו דבר חדש.

בליל שבת השמיע הרבי מאמר חסידות. ר' יקותיאל היה מאושר לגלות כי הוא שומע ומבין. הוא אף הצליח לחזור עליפה על חלק מהמאמר. ואולם למחרת השמיע הרבי עוד מאמר, עמוק יותר, שהיה הסבר וביאור למאמר של אמש. מאמר זה לא הצליח ר' יקותיאל להבין. אך כשהביט סביבו נוכח כי האברכים הצעירים הבינו גם את הביאור, והם מתפלפלים בו מתוך הבנה רבה.

כל הלילה בכה ר' יקותיאל מעומק ליבו, וביום המחרת התענה וקרא ברגש פרקי תהילים. ביום שני נכנס אל הרבי ל'יחידות' ושפך את מר ליבו. "אין לך דבר העומד בפני הרצון", ענה הרבי. "כאשר רוצים באמת – גם החושים מתרחבים".

כשמע ר' יקותיאל שהדבר תלוי ברצונו, היה ברור לו שישגי את מבוקשו. "אני נשאר כאן", שיגר הודעה לבני משפחתו.

ארבעה חודשים ישב בחצר הרבי. את כל כוחות גופו ונפשו גייס, והרגיל את עצמו להתרכז בעניין אחד שעות רבות. עשרות פעמים חזר על אותו עניין. האברכים הצעירים עזרו לו, אך בעיקר הרבה להתבודד במרתף בית הכנסת או בעליית הגג, ולהתבונן בדברים.

בחלוף תקופה זו סיפר ר' יקותיאל כי נעשה ברייה חדשה. מוחו נפתח, והוא חש שנעשה מסוגל להבין גם דברי חסידות עמוקים. הוא שב לביתו אדם חדש לחלוטין.

ברבות הימים נעשה ר' יקותיאל מגדולי המבינים בתורת החסידות. את ספרו המעמיק ביותר של אדמו"ר האמצעי, הספר 'אמרי בינה', כתב במיוחד בעבורו.

רבנו הזקן בירכו בשעתו באריכות ימים, והוא אכן חי כמאה שנה, ואף היה מחסידי הרבי ה'צמח צדק' ובנו רבי שמואל (המהר"ש). ה'צמח צדק' אמר עליו: "ר' יקותיאל הוא דוגמה חיה לדברי חז"ל: 'יגעת ומצאת – תאמין'!".

(על פי אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ כרך ג)

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

יריד אוכל ענק עם מגוון מאכלי שבת אותנטיים מכל הסוגים והעדות

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999

בטרד

מש

ממחזרים משכנתא

רק ב-4,300

**מבצע
לזמן
מוגבל!**

מנקים החזרים מיותרים
חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדרזו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

לפעמים אתה לא באמת רעב,
אתה פשוט צמא...

2
מבית אפיקים שבת

מוקד הזמנות:
077-230-4757

מהי 'התבוננות' שעליה
מדובר במאמרי
החסידות, והאם היא
שייכת לבני דורנו?

ההתבוננות יכולה להיעשות בכל עת, אבל הזמן המועדף בעבורה הוא לפני התפילה, כהכנה לקראתה. בעקבות ההתבוננות בעינין אלוֹקִי, בעיניי תורת החסידות, התפילה תהיה אחרת, ויכשהיהודי יאמר 'שמע ישראל... ה' אחד', יפנים את משמעות ההכרה באחדות ה'.

התבוננות משמעותה שאחרי שלמדתי עניין מסוים בחסידות והבנתי אותו היטב, אני יושב עם עצמי ומתבונן בו, כדי לקרב אותו אליי. בשעת הלימוד הייתי מרוכז בהבנת הסוגיה ברמה השכלית, וההתבוננות עניינה לחבר את

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

מברכים את הברכות אחרי ברכת המזון, על כוס נוספת. נהוג לחלק את הברכות לכמה אנשים. מברכים בקול רם, שיישמע לחתן ולכלה ועוד לתשעה אנשים לפחות. עם סיום ברכות הנישואין מברכים 'הגפן' על כוס ברכת המזון. לאחר שתיית המזמן מכוסו, מערבים את שתי הכוסות ושוב מחלקים אותן לשתיים – אחת לחתן ולמסובים עימו, ואחת לכלה ולמסובות עימה.

החתן עצמו לא יברך. אחד הטעמים לכך הוא שהברכות הן לחתן ולכלה, ואין מקום שהחתן יברך את עצמו. ויש שכתבו שבשעת הדחק, כגון שאין מי שיודע לברך כהלכה מלבד החתן, יכול הוא לברך.

מקורות: כתובות ז,ב. רמב"ם הל' אישות פ"י. תוס' ע. אה"ע סי' סב, ונו"כ. שו"ת חיים שאל ח"ב סי' לח אות נו. ענבי הפנ ח"א פ"ו אות מז. הנשואין כהלכתם פ"י סכ"א לא, ופרק יד, וש"נ.

שאלה: האם אפשר לכבד את החתן באחת מברכות 'שבע ברכות'?

תשובה: חז"ל תיקנו לברך שבע ברכות מיוחדות בכל סעודה הנערכת לכבוד החתן והכלה, ובהשתתפותם, בשבעת ימי המשתה.

את הברכות מברכים אם בסעודה משתתף מניין גברים בני מצוות, והם נזכרים בברכת המזון ובשעת הברכות. נהוג שלפחות שבעה מהם אוכלים לחם, והשאר יכולים להסתפק בפירות וכדומה, וכך יוכלו לברך בעשרה: 'נברך אלוהינו שהשמחה במעוננו...'

בסעודה הראשונה שלאחר החופה מברכים תמיד שבע ברכות. בשאר הסעודות זקוקים ל'פנים חדשות' – מי שטרם השתתף בסעודה לכבוד החתן והכלה בימי המשתה. רצוי שאיש זה יאכל לחם עימם בסעודה, והאשכנזים מקילים אפילו אם אין לו אפשרות לאכול. אם אין

תקציר: המחאה המעופפת של מר ג'קי הצליחה מעל ומעבר למשעור: המפכ"ל בכבודו ובעצמו שחרר אותו לאתלר, לרוחתו העצומה של יורם, שנצל בכך מענש חמור על בריחת אסיר...

עתונאי מוזר

הסמיק מאוד בדברו. ג'קי הושיט לו יד ביזמתו והכריז: "אנחנו נפדרים פידידים!".

הקצנה הבכירה נפרדה מעמנו והתגורה האנושית עדין נותרה מהדקת סביבנו כמו מזור... מי אלה? *

"אוי ואבוי!", נאנח ר' יוסף יצחק. "איך הם ידעו להגיע הנה כל כך מהר..." ובלי שגיד לי, הבנתי מיד מי הם, לפי המצלמות הרבות והמיקרופונים... אנשי התקשורת, כמוכן! היו שם - בלי גזמה - עשרות של כתבים וצלמים שהשמועה על הפלא המעופף בשמי 'מעשיהו' הגיעה לאזניהם, והם חשו למקום במהירות הנזק. הם הקיפו את ג'קי כעדת עיטים רעבים, והחלו להמטיר עליו שאלות כאלו הוא בבת מטרר במטוח ירי.

ג'קי היה ננוח ולא התרגש בכלל מהמעמד. הוא לא התניח כלל באפן פרטני למבול השאלות, ורק אמר שהוא שמח ומודה לאלקים שעזרו לו לסים ולהשתחרר, ויותר מזה אין לו מה לספר.

טוב, מה נשאר להם לעשות. צלמו אותו מכל הכוונים, בכמות שמספיקה לאלבום חתנה לפחות ואז, כשנוכחו שהוא אגוז קשה לפצוח ולא יצליחו לסחט ממנו פרטים אישיים או מרתקים אחרים, החלה ההפגנה להתפזר. נשארו כמה עקשנים. אחד מהם, כתב ממשיק במשקפי שמש כהים, ערבי לפי מבטאו, היה העקשן מכלם. הוא התמקד בעקר בשאלות על השיטה הטכנית של הפרחת הפדורים, ונסה להבין בדיוק איך עושים את זה בפעל.

הבטתי בו ונדמה היה לי פתאום שאני מכיר אותו מאיזשהו מקום. לא הצלחתי להזכר מאיפה. מה שבטוח, שאז הוא לא היה עתונאי, כי אני לא מכיר ולא רוצה להפיר שום עתונאים.

ג'קי צחק ואמר לו שזה משחק ילדים, אבל כשהוא התעקש, התעצבן עליו פתאום ג'קי וזרק לעברו: "תגיד, אתה בכלל עתונאי? אתה נשמע לי יותר כמו אחד שחוקר פדורים פורחים..."

"בטח שאני עתונאי!", התרגש הלה. "פשוט שכחתי במכונית את תעודת העתונאי שלי, זה הכל".

המשך יבוא

זה כדי לנחת למטה לאט-לאט..."

הבטתי כלפי מעלה בהתפעלות. שקית אחרי שקית התנתקה והתעופפה לה כלפי שמיא, וכך החלה התפרחת הענקית להצטמצם ולנחת באטיות לעברנו. צ'יקו צמד וידי פרושות קדימה כמתפלל, כלנו צמדנו בכוננות ובהתרגשות עצומה. רק שהנחיתה תעבר בשלום... ואז, בשעה טובה ומצלחת, נגעו סוף-סוף רגליו של ג'קי בקרקע וצ'יקו נתלה על אבא שלו בחבוק ארץ-ארץ.

כשנרגענו קצת מההתרגשות ושמת הנצחון שמנו לב שאנחנו מקפים בטבעת גדולה של אנשים. ראשון נגש המפכ"ל, שהספיק אף הוא לצאת החוצה כדי לצפות כמו עיני בנחיתה בשלום. הוא טפח על שכמו של מר ג'קי, ואחל לו שיעליח "להפעיל את פשרונותיו במסגרת החק בצורה המיטבית".

גם יורם נגש ולחש לג'קי משהו באזנים... הוא

פרשה מי יודע

להגן על הראש

שאלה: כשיצקב אבינו היה בדרפו לחרן ושכב לישן, התורה מספרת שהוא לקח "מאבני המקום וישם מראשתי". מה בדיוק הוא עשה?

תשובה: רש"י מסביר שיעקב סדר אבנים סביב ראשו, להגנה מפני בעלי החיים. הרבי מליובאוויטש מצביע על העבדה שיעקב הגן על ראשו, ומה אפשר ללמד שחיים לדאג שהראש יהיה מוגן. כשיהודי יוצא לעולם וצריך להתמודד עם עסוקים רבים, עליו להבטיח שלפחות ה'ראש' יהיה מוגן. כלומר, שהמוח לא יהיה שקוע בגשמיות. את הראש ואת תשומת הלב העקרת יש לשמר לענייני קדשה.

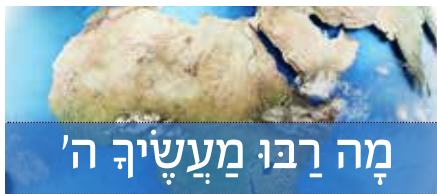
שאלה: יעקב חלם שהוא רואה סלם ומלאכים עולים ויורדים בו. מה המסר בזה בעבורנו?

תשובה: ה'כתב סופר' מסביר שהסלם הוא משל למסע החיים של האדם. כאשר אדם מתחיל לטפס בסלם, בתחלת הדרך, הוא מביט למעלה ורואה מלאכים עולים - הם עומדים גבוה ממנו, מפני שהם במדרגה רוחנית גבוהה ממנו. אבל אחרי כך הוא רואה מלאכים יורדים - הוא עוקף אותם ועולה למקום הרבה יותר נעלה משל המלאכים.

שאלה: הקדוש ברוך הוא מברך את יעקב: "והיה זרעך כעפר הארץ". מדוע עם ישראל נמשל לעפר?

תשובה: הרמב"ם כתב אגרת עידוד ליהודי תימן, שסבלו מאוד מרדיפות וגזרות, והוא מסביר שבפעם יש שני צדדים סותרים. מצד אחד, הוא הנמוך ביותר וכלם דורכים עליו. מצד שני, כל החיים נעלמים מהעולם בסופו של דבר, ואלו העפר נשאר תמיד.

כך עם ישראל: מצד אחד אנחנו כמו עפר - הגויים 'דורכים' עלינו ופוגעים בנו, אבל בסופו של דבר - הם חולפים ואלו אנחנו נשארים לנצח.

מה רבו מעשיה' ה'

פנדה אדמה

כדי לראות פנדה אדמה תצטרכו לטוס לסין או לנפאל. לאחר טפוס ביהרם לגבה של שנים עד שלושה וחצי קילומטרים, אם תביטו אל צמרות העצים אולי תכחינו בדב הקטן, שגדלו כשל חתול ובעל פרוו אדמדמה.

הפנדה האדמה היא אלופה בטפוס, בזכות טפרים חדים ועקמים, שנתפסים היטב בענפי העצים. שם, למעלה, היא מרגישה בטוחה ומוגנת, ולכן היא מבלה בצמרות העצים את רב זמנה. לקראת הערב היא יורדת כדי להשיג מזון – קני במבוק, פרות, פטריות, גרגירים שונים. היא מסגלת אפילו לטרף עופות או זוחלים. מענין שבגן חיות בסין הגישו לפנדה האדמה בשר, אך היא סרבה לטעם ממנו, ופנתה לאכל את התפוחים שנתנו לה.

הפנדה האדמה חכמה מאוד. למשל, היא הצליחה לפתח מנעול פשוט בגן חיות, או לזכר פרצופים של בני אדם. היא נעזרת בצלילים וגרירת כדי לתקשר. אם היא מרגישה מאימה, היא נעמדת על הרגלים האחוריות ומרימה את הכפות שלה, כדי להראות גדולה ומפחידה. יש לה בלוטות ריח מיוחדות, והיא מפזרת את הריח שלה בסביבה, לסמון שטח המחיה שלה.

הפנדות נולדות עורות לגמרי, במשקל של מאה ושלושים גרם בלבד. האמא מטפלת בהן בקן שהיא בונה בין הסלעים או על העץ. אחרי שלושה חודשים הפנדות יכולות לצאת מהקן, וכעבר שנה הן עצמאיות לגמרי.

הפנדה האדמה נתונה בסכנת הכחדה. יש פחות מעשרת אלפים ממנה בטבע. הסבה העיקרית לירידה באוכלוסית הפנדות היא שבני אדם כורתים את היערות שבהם הן חיות.

לב מלכים

וישרים

מאת: דניאל גורדון

15

איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: הטיחה בין סגן הרב הראשי והבי, שהתחילה באורה עוקצנית ומתוקה – עוברת במעבר חד לעסק בבסתן המרהיב והמטבח במיוחד של הבי

הקשר לבסתן הוא...

קשוח מאוד. חשבת לעצמי, פדוע הוד פעלתו מעסיק גנים קפדנים ודיקנים בליבך?

מה רע בגנן שפעם פוקח עין ופעם עוצם עין, עליפי הצרף?

אהבת! אבל האם חיי הקהלה היהודית דומים לבסתן?

במחלל בן!

בתורה הקדושה יש רפ"ח מצוות עשה, שאותן יש לקיים. אלה נטילות משבחות בעולמו של הקדוש ברוך הוא, שיש לגדל ולטפח.

אבל יש גם שס"ה מצוות לא תעשה, שאסור לעשות. אלה עשבים שונים שחובה לעקור.

תפקידו של הרב הראשי דופה לתפקיד הגנן, ועליו מטלת החובה למלא את תפקידו בנאמנותו

אשרינו שזכינו!

מזל טוב!

אשרינו שזכינו!

מזל טוב!

הלכה בשבוע

קנית כמה חלצות במבצע, ואחרי שלבשת אחת מהן גלית כי היא מורידה צבע בפביסה. האם מתר לה למכור את החלצות האחרות בלי לגלות לקונה את הקווי? לא, זו גנבת דעת.

חיים יהודיים

מנחם כהן

הדיין שזרבב את עזה

תעודת זהות. הרב אברהם זרביב, בן 53, דיין בבית הדין הרבני בתל-אביב, תושב בית אל, לשעבר נשיא מכינה קדם-צבאית לנוער דתי מהפריפריה. לוחם מילואים בגבעתי. השתתף באינתיפאדה השנייה, מלחמת לבנון השנייה, מבצעי עופרת יצוקה, עמוד ענן, צוק איתן. בחרבות ברזל התנדב להפעיל D9, הרס מבנים, צילם סרטונים עם תפילות ודברי תורה, זכה לכינוי 'הדיין הלוחם' ועל שמו הוטבע הביטוי 'לזרבב את עזה'.

שורשים. נולדתי במשפחה של תורה. אבא שעלה מצרפת בשנת תשי"ד, למד במרכז הרב ובכפר הרא"ה. בהמשך מונה לדיין. כל הילדות שלי הייתה סביב תורה. אשתף באנקדוטה: אחרי שסיימתי מסלול בסירת גבעתי נפגשנו עם ההורים, ומה הביא לי אבי מתנה? 'אוצר הפוסקים'. המסר שלו היה: סיימת מסלול? יופי, הנה המסלול האמיתי.

דיינות. אני משמש דיין כעשר שנים. התחלתי בחיפה, והמשכתי לנתניה, פתח-תקווה, אריאל ובשנים האחרונות בתל-אביב. השליחות בתחום הדיינות עצומה, ותקצר היריעה מלפרט.

הצלה. כניסה לבתים גרמה בעבר לנפגעים רבים מקרב חיילינו. שינינו את שיטת הלחימה – מטהרים מבחוץ, וכך ירדה עקומת ההרוגים כמעט לאפס. זו נעשתה בשטח שיטה מצילת חיים.

שיטה. המחבלים בנו מאות קילומטרים של מנהרות, בשאיפה לגרור את צה"ל פנימה. השיטה שלנו שינתה את התמונה: הפלנו בתים על מנהרות, ריסקנו את הקומה העליונה של הטרור.

חיזוק. קראתי בשם ה' בכל מקום. הוצאנו מאות סרטונים של חיזוק, שקיבלו במצטבר מיליוני צפיות. מה שגופים רשמיים לא עשו, אנו זכינו לעשות. העם ראה שהקב"ה נוכח

הוא זכה לכינויים 'הדיין הלוחם', 'להמזרבב של עזה', ונהפך לפנים המזוהות ביותר עם השמדת תשתיות הטרור בעזה. מי שהפך לאימת המחבלים ותומכיהם מסכם שנתיים מסוכנות

הרב זרביב במערת המכפלה. "המסלול האמיתי"

בתוך הדחפור ובפגישה עם הרמטכ"ל. המבקרים בירכו בדיעבד

בפעילותנו והעורף התחזק מאוד. זכיתי שאשתי וילדיי היו חזקים לכל אורך המלחמה, אף שידעו באיזו סכנת חיים אני שרוי יום-יום כפשוטו.

תגובות. נפגשתי בהפוגות עם הציבור, והתגובות בלתי-ניתנות לתיאור. אימא שכולה פגשה אותי בימים האחרונים ואמרה: "הרמת אותנו ממש, חיזקת אותנו". גם מי שניסו בהתחלה להצר את פעילותי מברכים עליה בדיעבד.

זכות. נשאלתי לא פעם: 'מה לדיין ולמלחמה?'. תשובתי: זכינו להציל חיים בהיקפים עצומים. זכינו לפרק לאויב שכונה אחר שכונה. למיליון עזתים אין עכשיו לאן לחזור. כל רוקדי הכיכרות שחגגו על דם יהודים, מייללים.

גילוי. עזה היא מלשון עזות. ראו את הגל הרוחני העצום של החטופים, שגילו את הקב"ה בתוך המנהרות. אין ספור חיילים התחזקו וקידשו את השם.

תניא. יש לי הכרת הטוב לחסידי חב"ד שנתנו לי מטבע של הרבי בטרם נכנסתי לעזה, והוא ליווה אותי כל ימי המלחמה. אני זוכה ללמוד תניא, ורואה במוחש איך הנאמר שם על הנשמה האלוקית מתרחש במציאות.

ניסים. אחד הניסים הגדולים קרה לי בשבוע הזה לפני שנה. נפלו על הדחפור קורות בטון של בית בעזה, ועליתי על גגו כדי להוריד אותן, ופתאום צלפו עליי וניצלתי בנס! בכל יציאה הביתה בירכתי הגומל. אין שבוע שלא קרס עליי בית.

גאולה. אני משוכנע שאנחנו חשים פעמי גאולה. היכינו את האויבים מדרום ומצפון. היינו בחושך גדול, ואיפה אנחנו היום! כותשים את האויב, והוא מסתתר ולא מגיב. ומה קרה באיראן? בסוריה? אנחנו רואים התעוררות גדולה בזירה הרוחנית. וודאי שבזכות ההתעוררות הזאת נזכה בקרוב לגאולה האמיתית והשלמה.

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרות

מחסני השוק מחסני השוק

מנחם כהן